

13 noiembrie – 19 noiembrie

Alege viața

Textul de memorat: „*Iau azi cerul și pământul martori împotriva voastră că ți-am pus înaintea viața și moartea, binecuvântarea și blestemul. Alege viața, ca să trăiești, tu și sămânța ta*” (Deuteronomul 30:19)

Aceasta este întotdeauna o poveste tristă: o tânără, în cazul acesta o fată de douăzeci și doi de ani, a fost diagnosticată cu o boală incurabilă: tumoră cerebrală. Chiar și cu toate minunile medicinei moderne, nu se mai putea face nimic decât să se prelungească agonia până la deznodământul inevitabil. Dar această tânără femeie, „Sandy”, nu voia să moară.

Așa că și-a făcut un plan. După ce avea să moară, capul ei avea să fie pus într-un congelator, într-o cuvă cu nitrogen lichid, cu speranța de a-i conserva celulele creierului. Și acolo avea să aștepte cincizeci de ani, o sută de ani, o mie de ani... până într-o zi când, în viitor, tehnologia va fi avansat suficient încât creierul ei, compus din conexiuni neuronale, să poată fi încărcat într-un computer. Și, da, Sandy ar fi putut „trăi”, poate chiar pentru totdeauna.

O poveste tristă, nu doar pentru că o persoană tânără urma să moară, ci și pentru planul în care ea și-a pus speranța de viață. Asemenea multor oameni, Sandy voia să trăiască, dar a ales o cale care, în cele din urmă, sigur nu va funcționa.

Pe măsură ce continuăm cu studiul cărții Deuteronomul, săptămâna aceasta vom analiza oportunitatea care ne este oferită de a alege viața, dar de a o alege în termenii pe care Dumnezeu, Dătătorul și Susținătorul vieții, i-a hotărât, în harul Lui.

Duminică, 14 noiembrie – Pomul vieții

Nimeni dintre noi nu a cerut să fie aici, nu-i așa? Nu am ales să fim aduși la existență, cum nu am ales nici locul și timpul când să ne naștem și cine să fie părinții noștri.

La fel au stat lucrurile și cu Adam și cu Eva. Ei nu au ales să fie creați de Dumnezeu mai mult decât a putut alege o frunză, o piatră sau un munte. Ca ființe umane, ni s-a oferit nu doar existența (o piatră are existență) și nu doar viața (o amibă are viață), ci viața ca ființe raționale libere, făcute după chipul lui Dumnezeu.

Dar nu noi am ales nici să fim aduși la existență ca ființe raționale libere, făcute după chipul lui Dumnezeu. Totuși, ce ne oferă Dumnezeu este alegerea de a continua să existăm. Îndemnul Său este să alegem viața, viața veșnică în El, pe care o putem avea prin Isus, datorită jertfei Sale.

1. Care sunt cele două opțiuni pe care Dumnezeu i le-a prezentat lui Adam? Geneza 2:8,9,15-17; Geneza 3:22,23

„În mijlocul Edenului creștea pomul vieții al cărui fruct avea puterea să perpetueze viața. Dacă ar fi ascultat de Dumnezeu, Adam ar fi continuat să aibă acces la acest pom și ar fi trăit veșnic, dar, după ce a păcătuit, i s-a interzis să mai mănânce din pomul vieții și a devenit supus morții. Sentința divină: «Țărână ești și în țărână te vei întoarce» indică dispariția completă.” - Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, pp. 532-533

Așadar, chiar de la început, Biblia ne oferă posibilitatea de a alege între cele două opțiuni: viața veșnică, pe care ar fi trebuit inițial să o avem, și moartea veșnică, ceea ce, într-un anumit sens, înseamnă să ne întoarcem la neantul din care am provenit la început.

De asemenea este interesant și cum „pomul vieții”, despre care Scriptura spune că oferă nemurirea și care apare pentru prima dată în prima carte a Bibliei, reapare în ultima carte. Citește Apocalipsa 2:7 și 22:2,14. Mesajul este că, deși ar fi trebuit să avem acces la pomul vieții, din cauza păcatului am pierdut acest acces; apoi, la sfârșit, odată ce problema păcatului va fi rezolvată pe deplin datorită lui Isus și planului de mântuire, cei mântuiți, aceia care au ales viața, vor avea din nou acces la pomul vieții.

Gândește-te: Cum alegem viața sau moartea prin alegerile noastre zilnice?

Luni, 15 noiembrie – Nu există zonă de mijloc

În toată Biblia ni se pun înainte doar două alegeri. Două opțiuni ne sunt prezentate aici.

2. Citește următoarele texte. Care sunt cele două opțiuni, cele două alegeri care sunt fie afirmate direct, fie subînțelese în textele de mai jos și cum sunt prezentate ele? Ioan 3:16; Geneza 7:22,23; Romani 6:23; Romani 8:6; 1 Ioan 5:12; Matei 7:24-27

În final, nu există o zonă de mijloc pentru noi, ființele umane. Înainte ca marea luptă să se termine definitiv, păcatul, Satana, răul, neascultarea și răzvrătirea vor fi eradicate. După aceea, fiecare dintre noi, în mod individual, va avea fie viața veșnică, viața pe care Dumnezeu o plănuise pentru noi toți înainte de crearea lumii, fie moartea veșnică, și anume „pierzarea veșnică de la fața Domnului și de la slava puterii Lui” (2 Tesaloniceni 1:9). Biblia nu pare să ne prezinte nicio altă opțiune.

Care va fi destinul nostru? Răspunsul, în cele din urmă, ne aparține. Alegerea se află înaintea noastră: viața sau moartea.

În contextul vieții veșnice sau al morții veșnice, de ce adevărul că iadul nu este un loc care îi arde și îi torturează pe oameni veșnic este un adevăr atât de mângâietor? Ce ar spune despre caracterul lui Dumnezeu dacă destinul celor pierduți ar fi, cu adevărat, un chin veșnic într-o stare conștientă?

Marti, 16 noiembrie – Viața și moartea, binecuvântarea și blestemul

Spre finalul cărții Deuteronomul, după un lung discurs despre ce li se va întâmpla oamenilor dacă nu ascultă de Domnul și încalcă promisiunile legământului, Deuteronomul 30 începe cu o făgăduință: chiar dacă nu vor asculta și vor fi pedepsiți prin ducerea în robie, Dumnezeu totuși îi va readuce în țară.

3. Care sunt opțiunile prezentate poporului Israel în versetele de mai jos? Cum reflectă ele ce am văzut de-a lungul Bibliei? Deuteronomul 30:15-20

Domnul este foarte clar: El, Iehova, a pus înaintea lor două posibilități, în esență același lucru pe care l-a făcut cu Adam și cu Eva în Grădina Edenului. De fapt, cuvintele ebraice pentru „bine” (*tov*) și „rău” (*ra*) din Deuteronomul 30:15 sunt aceleași cu cele folosite în Geneza în legătură cu pomul cunoștinței binelui (*tov*) și a răului (*ra*). Aici, ca peste tot în Biblie, nu există o zonă de mijloc, un loc neutru în care să se poziționeze: ei fie Îl slujesc pe Domnul și au viața, fie aleg moartea. Și același lucru este valabil și pentru noi, astăzi.

Viața, binele, binecuvântarea, în contrast cu ce? Cu moartea, cu răul și cu blestemele. Deși, în cele din urmă, am putea spune, și pe bună dreptate, că Dumnezeu le oferă doar binele, doar viața și doar binecuvântările. Dar dacă ei Îi întorc spatele, aceste lucruri rele vor fi urmarea naturală a alegerii lor, întrucât nu mai au parte de protecția Lui specială.

Indiferent de modul în care înțelegem acest lucru, oamenilor le sunt oferite două opțiuni. De asemenea, este foarte clară și realitatea liberului arbitru, a libertății de alegere.

Domnul le spune la propriu: *Astfel dar, în virtutea liberului-arbitru pe care ți l-am dat, alege viața, alege binecuvântarea, alege binele, nu moartea, răul și blestemele.*

Pare atât de evident care este alegerea corectă, nu-i așa? Și totuși, știm ce s-a întâmplat. Marea luptă a fost atât de reală atunci cum este și acum, și noi ar trebui să învățăm din exemplul lui Israel ce se poate întâmpla dacă nu ne predăm cu totul Domnului și nu alegem viața și tot ce presupune această alegere.

Citește Deuteronomul 30:20. Observă aici legătura dintre dragoste și ascultare. Ce trebuia să facă poporul Israel ca să-I rămână credincios Domnului? Cum ni se aplică și nouă, astăzi, aceleași principii?

Miercuri, 17 noiembrie – Nu este prea greu pentru tine

Deuteronomul 30 începe cu Domnul care spune ce se va întâmpla dacă poporul se va pocăi și se va întoarce de la căile lui rele. Ce făgăduințe minunate le sunt prezentate!

4. Care sunt făgăduințele pe care Dumnezeu li le oferă israeliților, în ciuda faptului că versetele de mai jos vorbesc despre ce avea să li se întâmple dacă nu ascultau? Ce ne învață acest lucru despre harul lui Dumnezeu? Deuteronomul 30:1-10

Cu siguranță suna foarte încurajator. Totuși, ideea nu era că nu conta dacă se abăteau de la ce poruncise Dumnezeu. Domnul nu oferă nimănui har ieftin. Mai curând, făgăduințele ar fi trebuit să le arate dragostea lui Dumnezeu și, astfel, ca răspuns, ei să Îl iubească, la rândul lor, arătându-și dragostea prin ascultarea de ce le spusese să facă.

5. Ce le spune Domnul în versetele următoare? Care este făgăduința de bază din aceste versete și la ce texte din Noul Testament te poți gândi care reflectă aceeași promisiune? Deuteronomul 30:11-14

Cu acest limbaj frumos și cu această logică solidă, să urmărim apelul care le este adresat. Domnul nu cere din partea lor ceva greu de făcut. Porunca lui Dumnezeu nu este „mai presus de puterile lor” sau „greu” de înțeles pentru ei. Și nu este nici prea departe de ei ca s-o împlinească. Nu este tocmai sus, în cer, atât de departe încât cineva trebuie să le-o aducă; nici nu este peste mări, într-un loc inaccesibil lor. În schimb, Domnul spune: „Dimpotrivă, este foarte aproape de tine, în gura ta și în inima ta, ca s-o împlinești” (Deuteronomul 30:14). Cu alte cuvinte, o cunoști destul de bine ca să o poți rosti și este în inima ta, așa că știi că trebuie să o împlinești. Prin urmare, nu există nicio scuză pentru neascultare. „Toate poruncile lui Dumnezeu transmit și puterea necesară pentru împlinirea lor.” - Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 333

De fapt, apostolul Pavel citează unele dintre aceste versete în contextul mântuirii în Hristos, prin ele făcând referire la neprihănirea prin credință (vezi Romani 10:6-10).

Iar apoi, după aceste versete din Deuteronomul, copiilor lui Israel li se spune să aleagă viața sau moartea, binecuvântarea sau blestemul. Și dacă, prin har și prin credință, ei aleg viața, o vor avea.

Lucrurile nu stau diferit astăzi, nu-i așa?

Joi, 18 noiembrie – O chestiune de închinare

Un aspect esențial legat de relația de legământ dintre Domnul și Israel a fost închinarea. Faptul că israeliții erau singura națiune care se închina la adevăratul Dumnezeu îi făcea diferiți de restul lumii din jurul lor, în contrast cu zeii și cu zețele false ale lumii păgâne, care, în realitate, nu erau nicidecum dumnezei. „Să știți dar că Eu sunt Dumnezeu și că nu este alt dumnezeu afară de Mine” (Deuteronomul 32:39).

6. Care este avertizarea comună în aceste versete? De ce era ea esențială pentru poporul Israel? Deuteronomul 4:19; 8:19; 11:16; 30:17

Cu mii de ani în urmă, la fel ca în zilele noastre, copiii lui Dumnezeu au trăit într-o cultură și într-un mediu care, în majoritatea cazurilor, aveau standarde, tradiții și concepte care erau în conflict cu credința lor. Astfel, poporul lui Dumnezeu trebuie să fie mereu în gardă, ca nu cumva căile, idoli și „dumnezeii” lumii să devină și obiecte ale închinării lor.

Dumnezeul nostru este un „Dumnezeu gelos” (Deuteronomul 4:24; 5:9; 6:15) și doar El, în calitate de Creator și de Răscumpărător, este demn de închinarea noastră. Nici aici nu există cale de mijloc: noi fie ne închinăm Domnului, care aduce viață, bine și binecuvântări, fie ne închinăm oricărui alt dumnezeu, care aduce rău, blesteme și moarte.

7. Citește Apocalipsa 13:1-15 și concentrează-te asupra modului în care este prezentată închinarea aici. Apoi, pune în contrast aceste versete cu cele din Apocalipsa 14:6-12. Cum reflectă pasajul din Apocalipsa avertizarea dată în Deuteronomul (și în toată Scriptura, de fapt) cu privire la închinarea falsă?

Oricât de diferit este contextul, problema este aceeași: se vor închina oamenii la adevăratul Dumnezeu și vor avea viață, sau vor ceda presiunii (fie aceasta evidentă sau subtilă) de a renunța la supunerea lor față de El și se vor confrunța cu moartea? În cele din urmă, răspunsul se găsește în fiecare inimă în parte. Dumnezeu nu i-a forțat pe israeliții din vechime să-L urmeze și nu ne va forța nici pe noi. Așa cum vedem în Apocalipsa 13, fiara și icoana ei vor folosi forța. Dumnezeu, prin contrast, lucrează prin dragoste.

Cum putem fi siguri că, nici măcar într-un mod subtil, nu renunțăm la supunerea noastră față de Isus pentru vreun alt dumnezeu?

Vineri, 19 noiembrie – Un gând de încheiere

Atunci, ca și acum, ni se dă tuturor de făcut o alegere. Termenul crucial aici este alegerea. Spre deosebire de concepția unei părți a creștinismului potrivit căreia, chiar înainte ca oamenii să se nască, Dumnezeu îi predestinează pe unii nu doar pentru a fi pierduți, ci și pentru a arde în iad pentru totdeauna, Scriptura învață că propria alegere a omului - de viață sau de moarte, de binecuvântare sau de blestem, de bine sau de rău - va hotărî cu care triadă (viața - binele - binecuvântarea sau moartea - răul - blestemul) se va confrunța, în cele din urmă.

„«Plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Iisus Hristos, Domnul nostru» (Romani 6:23). Moștenirea celor drepti este viața, în timp ce partea celor nelegiuți este moartea. Moise i-a spus poporului Israel: «Iată, îți pun azi înaintea ta viața și binele, moartea și răul» (Deuteronomul 30:15). Moartea la care se referă aceste texte nu este cea pronunțată asupra lui Adam, deoarece toată omenirea suferă pedeapsa pentru păcatul lui. Aceasta este «moartea a doua» pe care Apocalipsa 20:14 o pune în contrast cu viața veșnică.» - Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 544

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: 1 Timotei 2 - 2 Timotei 2

1. Cine este singurul „mijlocitor între Dumnezeu și oameni”?
2. De ce nu trebuia ca episcopii „să fie întorși la Dumnezeu de curând”?
3. Ce aduce „boala cercetărilor fără rost”?
4. Cum se numeau bunica și mama lui Timotei?

Evangelizare, Secțiunea 16, subcapitolul „Evangelizarea prin intermediul instituțiilor adventiste”

5. Completați cuvintele lipsă: „Nu impuneți prezentarea unui adevăr crucial. Așteptați până când _____.”